

Sygnatura akt IV U 208/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Małgorzata Podkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **C. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 04.07.2013 r. znak (...)

w przedmiocie **świadczenia rehabilitacyjnego**

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 04.07.2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawcy** C. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 9 miesięcy począwszy od dnia 30.04.2013 r.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca C. K. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 04.07.2013 r., na podstawie której strona pozwana odmówiła mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 30.04.2013 r. Wnioskodawca wskazał, że nie jest zdolny do pracy w swoim zawodzie jako piekarz. Jego lewa ręka jest po operacji, a prawa mocno przykurczona, w związku z czym nie jest w stanie wykonywać prac manualnych, co jest podstawą w jego zawodzie.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazała, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ decyzja jest zgodna z obowiązującym prawem. Brak jest okoliczności uzasadniających uprawnienia wnioskodawcy do świadczenia rehabilitacyjnego, co wynika z orzeczenia komisji lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że C. K. miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres trzech miesięcy do dnia 29.04.2013 r.

U C. K. występują stan po leczeniu operacyjnym przykurczu D. ręki lewej i przykurcz D. ręki prawej. U C. K. występuje niezdolność do pracy w charakterze piekarza po dniu 29.04.2013 r. C. K. rokuje odzyskanie zdolności do pracy po operacji ręki prawej.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 21-22 i 33;

Jest bezsporne, że C. K. jest z zawodu piekarzem. Jest właściciel piekarni, w której zatrudnia pracowników.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie zmiany zaskarżonej decyzji znajdowało oparcie w art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.10.77.512 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Świadczenie rehabilitacyjne wypełnia lukę pomiędzy okresem po wyczerpaniu okresu zasiłkowego, a przed stwierdzeniem trwałej niezdolności do pracy. Jest więc swego rodzaju świadczeniem przejściowym pomiędzy zasiłkiem chorobowym, a rentą z tytułu niezdolności do pracy.

Zważywszy, że stan zdrowia wnioskodawcy wymagał wiadomości specjalnych, Sąd zasięgnął opinii biegłego lekarza ortopedy.

Na podstawie opinii biegłego ortopedy Sąd ustalił, że u wnioskodawcy występują stan po leczeniu operacyjnym przykurczu D. ręki lewej i przykurcz D. ręki prawej. Zdaniem biegłego u wnioskodawcy występuje niezdolność do pracy po dniu 29.04.2013 r., przy czym rokuje on odzyskanie zdolności do pracy po operacji ręki prawej.

Strona pozwana złożyła zastrzeżenia do opinii biegłego ortopedy wskazując, że wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą – piekarnię, gdzie zatrudnia pracowników i uczniów. Jego czynności zawodowe sprowadzają się do wypełniania funkcji administracyjno – zarządzających, a zatem nie jest on niezdolny do pracy.

W opinii uzupełniającej biegły ortopeda wskazał, że stwierdzone u wnioskodawcy zmiany w obu rękach, blizny na ręce lewej i przykurcz ręki prawej powodują, że nie może on pracować w piekarni jako piekarz. Natomiast, jeśli wykonuje on tylko czynności administracyjne, to jest zdolny do pracy.

Sąd uznał, że stanowisko strony pozwanej w zakresie stwierdzenia, że wnioskodawca wykonuje wyłącznie czynności administracyjno – zarządzające jako właściciel piekarni, jest nieuzasadnione. Z ustaleń Sądu wynika, że wnioskodawca jest prawdziwie właścicielem piekarni i zatrudnia pracowników, ale sam również wykonuje pracę typową dla piekarza, a zatem pracuje przy produkcji pieczywa. Należy zaznaczyć, że w wywiadzie przeprowadzonym przez Komisję Lekarską ZUS w dniu 19.06.2013 r. wskazano, że wnioskodawca posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe – piekarz, technik technolog – piekarz. Wskazano ponadto, że prowadzi działalność gospodarczą – piekarnię, na etacie zatrudnia 12 pracowników i 3 uczniów. W wywiadzie wskazano przy tym, że wnioskodawca pracuje w zawodzie. Na podstawie tak zebranego wywiadu trudno zatem uznać za przekonywujące stwierdzenie strony pozwanej, że wnioskodawca nie wykonuje żadnych czynności jako piekarz. Biegły ortopeda w wydanej opinii wyraźnie wskazał natomiast, że stwierdzone u wnioskodawcy zmiany w obu rękach, blizny na ręce lewej i przykurcz ręki prawej powodują, że nie może on pracować w piekarni jako piekarz i po dniu 29.04.2013 r. występowała u niego niezdolność do pracy.

Należy podkreślić, że opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (vide wyrok (...), (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny.

W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanej opinii przez biegłego ortopedę. Mając na uwadze sposób umotywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych wniosków przez tego biegłego, Sąd oparł się na wydanej przez niego opinii.

Powyższe okoliczności skutkowały orzeczeniem jak w wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 2 kpc).